



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 124

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 14 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 470 din 27 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, ale art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală.....	2–4
Decizia nr. 472 din 27 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) și (7) din Codul de procedură penală..	4–6
Decizia nr. 473 din 27 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	7–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
326. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea Ghidului de finanțare privind modalitatea de acordare a primei de sechestrare forestieră persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 470****din 27 octombrie 2022****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, ale art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, ale art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Porsztner Sarolta Melinda în Dosarul nr. 3.883/111/2017/a1 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 195D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Codul de procedură penală, ca inadmisibilă, întrucât acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală, se solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, făcându-se trimitere la jurisprudența constantă a Curții Constituționale, respectiv la deciziile nr. 181 și 186 din 21 martie 2017 și nr. 239 din 19 aprilie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 133/CPD din 14 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.883/111/2017/a1, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, ale art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Porsztner Sarolta Melinda într-o cauză penală în care autoarea excepției de neconstituționalitate a fost trimisă în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, iar aceasta apreciază că a intervenit prescripția răspunderii sale penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014 și se arată că, deși camera preliminară reprezintă o fază distinctă a procesului penal, fiind o creație a legiuitorului menită să satisfacă exigențele unei justiții moderne, în cadrul acesteia nu se poate dispune o soluție în ceea ce privește acțiunea penală atunci când se constată unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală. Astfel, se arată că dispozițiile legale criticate obligă judecătorul de cameră preliminară să facă abstracție de existența unei cauze care împiedică exercitarea acțiunii penale și să dispună începerea judecării, fapt ce produce consecințe nefavorabile inculpatului (cheltuieli de judecată suplimentare; este pus în situația de a alege între a recunoaște acuzațiile sau a le nega atunci când instanța de judecată pune în discuție dreptul inculpatului de a beneficia de procedura simplificată de judecată etc.), acesta fiind pus într-o situație procesuală atipică. Pentru aceste motive, se susține că prevederile art. 17, ale art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate în prezenta cauză.

6. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 17, ale art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

Art. 17. — „(1) În cursul urmăririi penale acțiunea penală se stinge prin clasare sau prin renunțare la urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege.

(2) În cursul judecării acțiunea penală se stinge prin rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitare sau încetare a procesului penal.”

Art. 342. — „Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.”

Art. 346. — „(1) Dacă nu s-au formulat cereri și excepții în termenele prevăzute la art. 344 alin. (2) și (3) și nici nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea acestor termene, judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării. Judecătorul de cameră preliminară se pronunță în camera de consiliu, fără citarea părților și a persoanei vătămate și fără participarea procurorului, prin încheiere, care se comunică de îndată acestora.

(2) Dacă respinge cererile și excepțiile invocate ori ridicate din oficiu, în condițiile art. 345 alin. (1) și (2), prin aceeași încheiere judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării.

(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă:

a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării;

b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale;

c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții.

(4) În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării.

(4¹) În cazurile prevăzute la alin. (3) lit. a) și c) și la alin. (4), judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin încheiere, în camera de consiliu, cu citarea părților și a persoanei vătămate și cu participarea procurorului. Încheierea se comunică de îndată procurorului, părților și persoanei vătămate.

(4²) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. b), restituirea cauzei la procuror se dispune prin încheierea prevăzută la art. 345 alin. (2).

(5) Probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.

(6) Dacă apreciază că instanța sesizată nu este competentă, judecătorul de cameră preliminară procedează potrivit art. 50 și 51, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză.”

11. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, deși autoarea acesteia invocă, cu titlu general, cauzele care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, dintre acestea cea incidentă și pusă în discuție în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate este intervenirea prescripției răspunderii penale, prevăzută la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală.

13. Problema de neconstituționalitate astfel invocată a făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, Curtea Constituțională pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 520 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 22 ianuarie 2020, prin care a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate invocată.

14. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că, într-adevăr, potrivit dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 342 și următoarele din același cod, ce reglementează procedura camerei preliminare, judecătorul de cameră preliminară nu are posibilitatea de a pronunța o soluție de stingere a acțiunii penale, pentru vreunul dintre motivele prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, în speță, pentru intervenirea prescripției răspunderii penale. Pentru acest motiv, în ipoteza anterior arătată, judecătorul de cameră preliminară este obligat să recurgă la un artificiu procedural, mai exact la începerea judecării, pentru a putea constata că, în privința anumitor fapte din cuprinsul rechizitoriului, s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

15. În aceste condiții, Curtea a reținut că autorul excepției de neconstituționalitate critică omisiunea legislativă referitoare la inexistența unei soluții de încetare a procesului penal în cursul derulării procedurii de cameră preliminară, atunci când în cauza dedusă judecării intervine una dintre situațiile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală. Or, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”. Pentru aceste considerente, Curtea a reținut că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența anterior invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17, ale art. 342 și ale art. 346 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Porsztner Sarolta Melinda în Dosarul nr. 3.883/111/2017/a1 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 472

din 27 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) și (7) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) și (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionuț Surdu Stănescu în Dosarul nr. 32.909/3/2017/a1 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 230D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosarul cauzei note scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și, totodată, soluționarea cauzei în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate prin deciziile nr. 102 din 7 martie 2017, nr. 181 din 21 martie 2017 și nr. 468 din 27 iunie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 32.909/3/2017/a1, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) și (7) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ionuț Surdu Stănescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unor contestații formulate, printre alții, și de autorul excepției de neconstituționalitate împotriva unei încheieri prin care judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor neexcluse și a efectuării actelor de urmărire penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că soluția legislativă criticată, care impune judecătorului de cameră preliminară să restituie cauza la parchet numai în situația excluderii tuturor probelor administrate în etapa urmăririi penale și, corelativ, obligația procedurală de a dispune începerea judecării pentru toate celelalte situații în care procurorul a înlăturat numai una sau mai multe dintre probele administrate, precum și obligația de a exercita funcția de judecată după ce anterior, în calitate de judecător de cameră preliminară, a avut acces la o probă obținută printr-un mijloc de probă/procedeu probator nelegal administrat, nu este de natură să ofere garanții juridice suficiente pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil și a prezumției de nevinovăție. Se face trimitere la considerentele Deciziei nr. 22 din 18 ianuarie 2018.

6. De asemenea, se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd obligația judecătorului de cameră preliminară de a exercita și funcția de judecată, fără a reglementa o excepție pentru situațiile în care judecătorul de cameră preliminară și-a putut forma opinia asupra cauzei întrucât a luat contact cu probele administrate în mod nelegal înainte de a le elimina din dosar.

7. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că împrejurarea că judecătorul de cameră preliminară exclude una dintre probele administrate pe parcursul urmăririi penale (chiar dacă aceasta este considerată esențială de către una dintre părți), după care dispune începerea judecării și exercită funcția de judecată în respectiva cauză, nu este de natură să aducă atingere prezumției de nevinovăție, deoarece respectivul judecător se pronunță, în faza urmăririi penale, doar cu privire la legalitatea efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probelor, nu și cu privire la temeinicia probatoriului, aspect care va fi analizat pe parcursul cercetării judecătorești de către instanța de judecată legal investită.

8. Se mai susține că prevederile legale criticate nu sunt de natură să plaseze inculpatul sau oricare altă parte într-un „dezavantaj net față de acuzare”, atât timp cât soluțiile pe care le reglementează sunt pronunțate într-o procedură orală și contradictorie, în cadrul căreia fiecare parte a avut posibilitatea de a-și susține cauza în condiții egale cu ceilalți participanți la proces, printre care și Ministerul Public, astfel cum s-a întâmplat și în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) și (7) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

„(3) *Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: [...]*

b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; [...]

(4) În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării.

(7) Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză.”

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că problema de constituționalitate invocată de autorul excepției a mai fost supusă controlului de constituționalitate, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală [în forma sa anterioară modificării operate prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară], conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, este neconstituțională. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat, totodată, constituționalitatea dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, și a prevederilor art. 342, ale art. 343, ale art. 344 alin. (1)—(3), ale art. 345 alin. (2) și (3), ale art. 346 alin. (2)—(7), ale art. 347 alin. (1) și (2) și ale art. 348 din același cod.

15. Ca urmare a pronunțării acestei decizii, art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016; acesta dispune, în prezent, că, în desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, respectiv cu funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin când se dispune începerea judecării, potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală. Acestea din urmă reglementează ipoteza în care judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a

efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecătii cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie.

16. În ceea ce îl privește pe autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, acesta are calitatea de inculpat în cauza în care a fost invocată prezenta excepție, aspect ce implică faptul că împotriva acestuia a fost pusă în mișcare acțiunea penală, fiind, prin urmare, aplicabile prevederile legale mai sus analizate.

17. Pentru a pronunța Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, Curtea a reținut, la paragraful 19, cu privire la ipoteza analizată, că este în interesul înlăptuirii actului de justiție ca același judecător care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, prin aceeași decizie, că o soluție contrară ar fi fost de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Așa fiind, Curtea a arătat că, pentru judecător, simplul fapt de a fi luat o decizie înainte procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere sunt întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionuț Surdu Stănescu în Dosarul nr. 32.909/3/2017/a1 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) și (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

18. Prin urmare, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, în toate celelalte ipoteze prevăzute la art. 341 alin. (7) pct. 2 din Codul de procedură penală, inclusiv în cea prevăzută la lit. a) a pct. 2 al art. 341 alin. (7) anterior menționat — în care judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, excluzând probele nelegal administrate sau, după caz, sancționând actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, conform art. 280—282 din Codul de procedură penală, și respinge plângerea, ca nefondată — funcția de verificare a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală este compatibilă cu funcția de judecată.

19. În aceste condiții, prevederile art. 346 alin. (3) lit. b), alin. (4) și (7) din Codul de procedură penală nu constituie altceva decât o aplicație, în cadrul părții speciale a Codului de procedură penală, respectiv în faza camerei preliminare, a soluției legislative prevăzute la art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, mai sus analizată, conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată.

20. În ceea ce privește excluderea probelor nelegal administrate din dosarul cauzei, prin Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „excluderea probei” din cuprinsul acestora se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei. Soluția anterior menționată a fost pronunțată în vederea asigurării garanțiilor specifice dreptului la un proces echitabil și prezumției de nevinovăție, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (11) din Constituție, drepturi fundamentale ce au fost invocate și în prezenta cauză. Aceasta obligă judecătorul aflat în ipoteza invocată de autorul excepției să procedeze la excluderea fizică a probelor declarate nelegale din dosarul cauzei, pentru ca acesta să nu mai aibă posibilitatea de a le consulta în procesul formării convingerilor sale referitoare la vinovăția sau nevinovăția inculpatului.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 473

din 27 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de George Gabriel Popa în Dosarul nr. 5.288/109/2018 al Tribunalului Argeș — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 256D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, având în vedere că autorul excepției critică modalitatea de interpretare și aplicare a legii, care este atributul exclusiv al instanței de judecată. În subsidiar, se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 817 din 24 noiembrie 2015 și nr. 677 din 17 noiembrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.288/109/2018, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de George Gabriel Popa într-o cauză având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate, printre alții, de autorul excepției împotriva unei ordonanțe de clasare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate deoarece legea penală nu definește noțiunea de „ascundere”, pentru a putea fi stabilite acțiunile sau inacțiunile ce intră în sfera sa. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 871 din 10 decembrie 2015 și se susține că nu se poate vorbi de o faptă de ascundere câtă vreme persoana vătămată, respectiv statul, a putut identifica sursa impozabilă sau taxabilă, care, la rândul ei, era evidențiată într-un registru public, registrul primăriei, care, potrivit dispozițiilor legale, este opozabil terților.

6. Se arată că dispozițiile legale criticate permit interpretarea că infracțiunea în forma prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 există când sursa impozabilă sau taxabilă a fost înregistrată într-un registru public, accesibil terților, dar că o astfel de interpretare încalcă prevederile constituționale invocate.

7. Se arată că infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 presupune, sub aspectul laturii obiective, o acțiune de ascundere a bunului, care se poate realiza în diverse modalități practice, cum ar fi prin întocmirea sau deținerea de documente false care să denatureze proveniența, proprietatea sau circulația bunului, iar, sub aspectul laturii subiective, intenția directă, calificată prin scop, scopul fiind acela de sustragere de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

8. Totodată, se susține că din analiza infracțiunilor enumerate la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 rezultă că acestea au ca element constitutiv comun reducerea frauduloasă de către contribuabil a bazei de impozitare, aspect ce indică faptul că intenția legiuitorului a fost aceea de a sancționa aceste acțiuni de reducere frauduloasă, și nu neplata efectivă a sumei de bani stabilite cu titlu de obligație fiscală, neplata datorii către bugetul consolidat al statului fiind o problemă strict de drept fiscal, referitoare la modul în care organele fiscale colectează creanțele fiscale, prin conformare voluntară sau prin executare silită.

9. Se arată că prin bază de impozitare se înțelege valoarea creanțelor fiscale supuse impunerii, adică acel venit (câștig), acea operațiune sau acel bun asupra căruia poartă obligația fiscală ce dă naștere raportului juridic fiscal, și că creanțele fiscale se stabilesc, conform art. 93 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, prin declarație de impunere sau prin decizie de impunere.

10. În aceste condiții, se apreciază că nu se poate vorbi de o ascundere a sursei impozabile sau taxabile câtă vreme organele fiscale competente au putut identifica sursa impozabilă sau taxabilă prin obținerea de date și documente de la primăriile de domiciliu ale persoanelor fizice cercetate; mai mult, organele fiscale competente au putut calcula și să determine impozitul și taxa pe valoarea adăugată datorate de persoana fizică la bugetul de stat. Ca atare, se arată că, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, nu este vorba despre o ascundere a sursei impozabile sau taxabile, deoarece sursa impozabilă este reprezentată de operațiunea de revânzare a autovehiculului, baza de calcul este reprezentată de prețul încasat cu ocazia revânzării, iar operațiunea de revânzare și prețul obținut nu au fost ascunse, acestea fiind evidențiate în registre publice, adică în registrul primăriei de la domiciliul autorului excepției, aspect constatat chiar de către organele fiscale și confirmat prin plângerea penală formulată, în cuprinsul căreia s-a arătat cu exactitate faptul că datele și documentele au fost culese de la primăria de la domiciliul făptuitorului.

11. Se mai susține că legea penală nu prevede că neînregistrarea fiscală a unei persoane fizice constituie infracțiune, ci doar că ascunderea bunului sau a sursei impozabile constituie infracțiune. Se arată că „neînregistrarea fiscală” poate constitui mijlocul prin care se ascunde „sursa impozabilă”, însă doar în situația în care s-a stabilit cu certitudine că persoana fizică este obligată, și nu că „ar fi fost obligată” fiscal. Se arată, totodată, că legea fiscală nu poate lăsa la latitudinea persoanei fizice aprecierea comportamentului ei fiscal, pentru ca apoi să interpreteze acest comportament ca fiind infracțiune. Se susține că dispoziția fiscală trebuie să fie

extrem de clară și de precisă și să nu lase loc la interpretări în ceea ce privește obligația de plată.

12. Prin urmare, se susține că, în situația în care o persoană fizică a omis să declare un venit în termenele prevăzute de lege, omisiunea poate fi sau nu imputabilă acesteia și că organul fiscal competent va trebui să stabilească mai întâi dacă acel venit este sau nu imposibil raportat la sursă sau activitatea desfășurată, respectiv dacă persoana în cauză trebuia sau nu să îl declare într-un anumit termen, întrucât împrejurarea că o anumită persoană a omis să declare un astfel de venit nu determină încadrarea sa implicită în sfera dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005.

13. Se susține că activitatea inculpatului de îngrijire a animalelor în câmp, pentru cetățenii din localitate, pe perioada anilor fiscali 2009—2010, a fost una publică, motiv pentru care acesta nu a comis nicio acțiune de ascundere a sursei impozabile, în scopul sustragerii de la plata obligației fiscale, și că nedeclararea veniturilor s-a datorat necunoașterii prevederilor fiscale de către inculpat, necunoaștere care, în condițiile unei legislații complexe, nu îi este imputabilă. În acest context, se arată că omisiunea plății unui impozit nu constituie infracțiunea de evaziune fiscală reglementată la art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005, dacă bunul ori sursa impozabilă sau taxabilă nu a fost ascuns/ascunsă, ci ar putea întruni doar elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 219 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dispoziție legală de domeniul dreptului administrativ.

14. **Tribunalul Argeș — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că redactarea actuală a prevederii legale criticate permite înțelegerea clară, de către destinatarul acesteia, a conținutului normei juridice și a conduitei interzise, întrucât dispozițiile art. 2 din Legea nr. 241/2005 fac trimitere la prevederile Codului fiscal, act normativ care stabilește care sunt veniturile și bunurile supuse impozitării/taxării, precum și obligațiile ce le incumbă contribuabililor, cea mai importantă dintre acestea fiind cea cu privire la declararea veniturilor/bunurilor în vederea calculării obligațiilor fiscale de către organele fiscale competente.

15. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005, în măsura în care se interpretează în sensul că infracțiunea în forma prevăzută prin norma anterior menționată există câtă vreme sursa impozabilă sau taxabilă a fost înregistrată într-un registru public, accesibil terților, se susține că aceste aspecte vizează interpretarea și aplicarea legii de către judecătorul investit cu soluționarea cauzei, și nu aspecte de constituționalitate a dispozițiilor legale criticate.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care au următorul cuprins:

— Art. 9 alin. (1) lit. a): „(1) *Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amendă următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:*

a) *ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile;*”.

20. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității incriminării și a pedepsei.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, dintr-o perspectivă similară, prin Decizia nr. 817 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2016, și Decizia nr. 677 din 17 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 28 martie 2017, prin care a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate.

22. Prin deciziile mai sus menționate, Curtea a reținut că, potrivit art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005, constituie infracțiune de evaziune fiscală ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, iar, potrivit art. 2 din același act normativ, în înțelesul legii, expresia „obligații fiscale” se referă la obligațiile prevăzute de Codul fiscal și de Codul de procedură fiscală.

23. De asemenea, Curtea a reținut că art. 1 alin. (1) din vechiul Cod fiscal stabilește cadrul legal pentru impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 din același act normativ, precizându-se și contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, precum și modul de calcul și de plată al acestora, iar art. 22 din vechiul Cod de procedură fiscală reglementează obligațiile fiscale, în sensul acestui cod. În continuare, Curtea a observat că termenul „obligație fiscală” este definit și în art. 1 pct. 27 din Codul de procedură fiscală din 20 iulie 2015, iar, potrivit art. 1 alin. (1) din Codul fiscal din 8 septembrie 2015, acest cod stabilește cadrul legal privind impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) din același act normativ.

24. Având în vedere aceste aspecte, precum și cele reținute în Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, Curtea a apreciat că, în ceea ce privește art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005, din coroborarea normelor fiscale și procedural fiscale, mai sus menționate, rezultă cu claritate care sunt impozitele și taxele care intră sub incidența normei. Totodată, în ceea ce privește sintagma „bun sau sursă impozabilă sau taxabilă”, Curtea a apreciat că prin aceasta se înțelege toate veniturile și bunurile pentru care contribuabilii datorează impozite sau taxe, precum și orice act sau fapt generator de venituri care sunt supuse impozitării sau taxării.

25. Așa fiind, Curtea a considerat că infracțiunea prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 este clar definită de lege, indivizii putându-și da seama din conținutul dispozițiilor legale incidente care sunt actele sau omisiunile care angajează răspunderea penală a acestora, prevederile criticate întrunind condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate circumscrise principiului legalității prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală. În același sens s-a mai pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 874 din 23 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013.

26. De asemenea, referitor la sensul noțiunii de „bun sau sursă impozabilă sau taxabilă”, Curtea reține că aceasta este subsumată noțiunii de „obligație fiscală” în privința căreia, prin Decizia nr. 446 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 9 august 2016, și Decizia nr. 777 din 18 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 392 din 21 aprilie 2022, Curtea a reținut că se referă la obligațiile prevăzute de Codul fiscal și de Codul de procedură fiscală. Astfel, Curtea a constatat că fiecare categorie de impozit, taxă și contribuție este reglementată în Codul fiscal, care indică persoana impozabilă, modul de determinare a impozitului, modul de declarare și termenele legale de plată. În continuare, Curtea a observat că, potrivit art. 22 din Codul de procedură fiscală din 2003, prin obligații fiscale, în sensul acestui cod, se înțelege: obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; obligația de a calcula și de a înregistra impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat în evidențele contabile și fiscale; obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii; obligația de a calcula, de a reține și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, impozitele și contribuțiile care se realizează prin stopaj la sursă; orice alte obligații care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale. De asemenea, Curtea a observat că termenul „obligație fiscală” este definit și în art. 1 pct. 27 din Codul de procedură fiscală din 20 iulie 2015, care, potrivit art. 353, a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2016. Astfel, obligația fiscală reprezintă obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând obligația fiscală principală și obligația fiscală accesorie. Totodată, potrivit art. 1 pct. 28 și 29 din același act normativ, obligația fiscală principală reprezintă obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele convenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege, iar obligația fiscală accesorie este definită ca fiind obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, a penalităților sau a majorărilor aferente unor obligații fiscale principale. Totodată, Curtea a reținut că, potrivit art. 1 alin. (1) din Codul fiscal din 8 septembrie 2015, care, conform art. 501, a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016, acesta stabilește cadrul legal privind impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) din același act normativ, care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru șomaj și fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuabilii care au obligația

să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, precum și modul de calcul și de plată al acestora (paragrafele 15—18 din Decizia nr. 871 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 29 februarie 2016).

27. În acest context, Curtea a reținut că este necesar ca între actele normative care reglementează un anumit domeniu să existe atât o conexiune logică, pentru a da posibilitatea destinatarilor acestora să determine conținutul domeniului reglementat, cât și o corespondență sub aspectul forței lor juridice. În acest sens, normele de tehnică legislativă statuează că actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care actul normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune [art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010]. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere [art. 16 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 24/2000], care operează întotdeauna între acte normative cu aceeași forță juridică.

28. Referitor la tehnica trimiterilor legislative, Curtea a reținut că trimiterea de la un text de lege la altul în cadrul unui anumit act normativ sau la un alt act normativ este un procedeu frecvent utilizat în scopul realizării economiei de mijloace. S-a arătat, totodată, că, pentru a nu se repeta de fiecare dată, legiuitorul poate face trimitere la o altă prevedere legală în care sunt stabilite expres anumite prescripții normative și că efectul dispoziției de trimitere constă în încorporarea ideală a prevederilor la care se face trimiterea în conținutul normei care face trimitere; se produce astfel o împlinire a conținutului ideal al normei care face trimiterea cu prescripțiile celui alt text (a se vedea paragrafele 19 și 20 din Decizia nr. 871 din 10 decembrie 2015).

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

30. Distinct de cele reținute prin jurisprudența mai sus invocată, Curtea reține că aspectele, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, referitoare la natura și modalitatea de comitere a faptelor reținute de către organele judiciare în sarcina autorului acesteia pot face obiectul analizei organelor judiciare competente să soluționeze cauza în cadrul căreia a fost invocată prezenta excepție, excedând sferei atribuțiilor instanței de contencios constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Gabriel Popa în Dosarul nr. 5.288/109/2018 al Tribunalului Argeș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Ghidului de finanțare privind modalitatea de acordare a primei de sechestrare forestieră persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 131.307 din 17.01.2023 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură, ținând cont de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022 pentru aprobarea măsurilor necesare realizării campaniei naționale de împădurire și reîmpădurire prevăzute în Planul național de redresare și reziliență, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul de finanțare privind modalitatea de acordare a primei de sechestrare forestieră persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 1 februarie 2023.
Nr. 326.

ANEXĂ

GHID DE FINANȚARE

privind modalitatea de acordare a primei de sechestrare forestieră persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale

CAPITOLUL I Dispoziții generale

I.1. Rolul ghidului de finanțare

Ghidul de finanțare privind modalitatea de acordare a primei de sechestrare forestieră persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, denumit în continuare *ghid*, constituie un suport informativ, având rolul de a furniza informații referitoare la acordarea primei de sechestrare forestieră.

Prima de sechestrare forestieră are un cuantum de 456 euro/an/ha și se acordă persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, pe ale căror terenuri s-au realizat serviciile și lucrările prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022 pentru aprobarea măsurilor necesare realizării campaniei naționale de împădurire și reîmpădurire prevăzute în Planul național de redresare și reziliență.

Acordarea primei se face anual, în lei, prin transformarea sumei de 456 euro/ha, utilizându-se cursul Băncii Naționale a României, valabil la data de 1 ianuarie a anului în care se acordă.

Ghidul conține dispoziții privind:

- obiectul și scopul ghidului;
- sursa de finanțare;
- etapele procedurii de acordare a primei de sechestrare forestieră;
- procedura administrativă de aplicare a ghidului.

I.2. Obiectul și scopul ghidului

Obiectul ghidului îl reprezintă stabilirea mecanismului de acordare sub formă nerambursabilă din Fondul pentru mediu a primei de sechestrare forestieră în valoare de 456 euro/an/ha la cursul Băncii Naționale a României de la data de 1 ianuarie a anului în care se acordă persoanelor fizice și juridice, precum și

unităților administrativ-teritoriale, pe ale căror terenuri s-au realizat serviciile și lucrările prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022.

Scopul acordării primei de sechestrare forestieră îl constituie stimularea creșterii suprafețelor acoperite cu vegetație forestieră, precum și sechestrarea carbonului în sol și în vegetația forestieră instalată, fapt care conduce la reducerea emisiilor de gaze, la dezvoltarea biodiversității și a funcțiilor ecologice și sociale ale terenurilor împădurite.

I.3. Sursa de finanțare

Prima de sechestrare forestieră se finanțează potrivit art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022.

I.4. Acronime și definiții

În cadrul prezentului ghid sunt utilizate următoarele acronime:

- MMA*P — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;
- GF* — Garda Forestieră;
- AFM* — Administrația Fondului pentru Mediu.

În sensul prezentului ghid, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) *prima de sechestrare forestieră* — primă acordată anual în cuantum de 456 euro pentru fiecare hectar de pădure nouă, având în vedere rolul pe care îl are pădurea nou-înființată în stocarea carbonului. Suma reprezintă valoarea carbonului stocat în biomasă de către o plantație forestieră de la înființare și până la vârsta de 20 de ani;

b) *beneficiarul finanțării* — persoana fizică și/sau juridică, precum și unitățile administrativ-teritoriale pe ale căror terenuri s-au realizat serviciile și lucrările prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022;

c) *evaluarea sumelor aferente primei de sechestrare forestieră* — acțiunea desfășurată anual de către GF, din care

rezultă valoarea sumelor necesare acordării primelor, care se concretizează prin întocmirea anuală de către GF a formularului, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1 la ghid;

d) *centralizatorul valorii primei de sechestrare forestieră* — formularul întocmit anual de către MMAP prin centralizarea evaluărilor întocmite de GF, pe baza căruia se întocmește cererea de finanțare nerambursabilă, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2 la ghid;

e) *cerere de finanțare nerambursabilă* — formularul prin care MMAP solicită anual AFM sumele necesare acordării primei de sechestrare forestieră, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3 la ghid;

f) *cerere de acordare a primei de sechestrare forestieră* — formularul întocmit de către deținătorul terenului pe care s-a realizat plantația, prin care solicită acordarea primei de sechestrare forestieră, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 4 la ghid;

g) *raportul de verificare pe teren privind menținerea plantațiilor* — formularul întocmit anual de către GF, începând cu primul an după instalarea plantației și până în anul 20 al plantației, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 5 la ghid, prin care se confirmă menținerea pe teren a plantației realizate de beneficiari;

h) *decont justificativ* — formularul întocmit de către GF pentru justificarea și solicitarea sumelor necesare plății primei de sechestrare forestieră, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 6 la ghid.

1.5. Etapele procedurii de acordare a primei de sechestrare forestieră

Etapele necesar a fi parcurse pentru acordarea primei de sechestrare forestieră beneficiarilor sunt următoarele:

1. estimarea de către GF a sumelor necesare plății primei de sechestrare forestieră și comunicarea acestora la MMAP;

2. centralizarea de către MMAP a sumelor necesare la nivel național pentru plata anuală a primei de sechestrare forestieră, pe baza estimărilor primite de la GF;

3. întocmirea cererii de finanțare nerambursabilă de către MMAP și transmiterea acesteia către AFM, în vederea încheierii contractului de finanțare între MMAP și AFM în scopul asigurării finanțării primelor de sechestrare forestieră;

4. întocmirea de către solicitant/beneficiar a cererii de acordare a primei de sechestrare forestieră, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4 la ghid;

5. întocmirea de către GF, în trimestrul IV al fiecărui an calendaristic, pentru fiecare plantație, a Raportului de verificare pe teren privind menținerea plantațiilor, în vederea acordării primei de sechestrare forestieră către solicitanți, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5 la ghid;

6. întocmirea de către GF a decontului justificativ, pe baza cererilor de acordare a primei și a rapoartelor de verificare, precum și comunicarea decontului către MMAP, întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 6 la ghid;

7. verificarea de către MMAP prin direcția de specialitate a deconturilor justificative primite de la GF și, ulterior, transmiterea acestora la direcția care gestionează bugetul din cadrul MMAP pentru efectuarea plății primelor de sechestrare către beneficiari.

CAPITOLUL II

Detalierea etapelor procedurii de acordare a primei

II.1. Generalități

Plata primei de sechestrare forestieră se face anual, pe o perioadă de 20 ani, începând cu anul înființării plantației.

Important!

În sensul prezentului ghid, anul înființării plantației este anul calendaristic ce cuprinde primul sezon de vegetație al plantației instalate.

De exemplu:

— pentru plantația instalată în cursul primăverii, prima se va acorda în trimestrul IV al aceluiași an;

— pentru plantația instalată toamna, prima se va acorda în trimestrul IV al anului calendaristic următor.

Condițiile de acordare a primei de sechestrare forestieră sunt următoarele:

1. plantația a fost instalată pe un teren agricol, în baza unui contract de finanțare cu fonduri PNRR;

2. plantația este menținută pe o perioadă de 20 de ani.

II.2. Estimarea de către GF a sumelor necesare plății primei de sechestrare forestieră și comunicarea acestora la MMAP

La nivelul ariei de competență teritorială a fiecărei GF, anual, în cursul trimestrului I, se va efectua o estimare a costurilor aferente primei de sechestrare forestieră, pe baza informațiilor privind suprafețele împădurite în anii anteriori și suprafețele estimate să se planteze în primăvara anului curent. Estimarea valorică se va face prin înmulțirea suprafeței plantate cu valoarea de 456 euro/ha, prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022.

În urma acestor estimări se va completa formularul Evaluarea sumelor aferente primei de sechestrare forestieră, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1 la ghid.

La transformarea în lei a cuantumului primei de sechestrare forestieră va fi utilizat cursul valutar stabilit de Banca Națională a României pentru data de 1 ianuarie a anului în care se acordă prima.

Estimarea sumelor necesare pentru plata primei de sechestrare forestieră întocmită de fiecare GF se transmite anual, până la data de 31 martie, către direcția de specialitate din cadrul MMAP.

II.3. Centralizarea de către direcția de specialitate din cadrul MMAP a sumelor necesare la nivel național pentru plata anuală a primei de sechestrare forestieră, pe baza estimărilor primite de la GF

Direcția de specialitate din cadrul MMAP centralizează anual, în trimestrul II, evaluările primite de la GF și întocmește cererea de finanțare pe care o comunică la AFM, în vederea încheierii contractului de finanțare pentru asigurarea sumelor necesare acordării primelor de sechestrare forestieră către solicitanți.

II.4. Întocmirea de către solicitant/beneficiar a cererii de acordare a primei de sechestrare forestieră

Persoanele fizice și juridice, precum și unitățile administrativ-teritoriale care au realizat plantații forestiere pe terenurile agricole deținute, cu finanțare asigurată din Planul național de redresare și reziliență (PNRR), depun la GF cererea de acordare a primei de sechestrare forestieră, până la data de 31 august a anului pentru care solicită prima.

II.5. Întocmirea de către GF a Raportului de verificare pe teren privind menținerea plantațiilor, în vederea acordării primei de sechestrare forestieră către solicitanți și acordarea primei de sechestrare forestieră

La solicitarea persoanelor fizice și juridice, precum și a unităților administrativ-teritoriale, care au realizat plantații forestiere pe teren agricol, cu finanțare din PNRR, GF întocmește Raportul de verificare pe teren privind menținerea plantațiilor, în trimestrul IV al anului pentru care este solicitată prima de sechestrare forestieră.

Pe baza cererilor solicitanților și a rapoartelor întocmite, GF elaborează decontul justificativ pe care îl transmite către direcția de specialitate din cadrul MMAP.

GF poate să întocmească unul sau mai multe deconturi justificative în funcție de ritmul întocmirii rapoartelor, astfel încât să se asigure că plata primelor de sechestrare forestieră se va realiza în trimestrul IV al anului pentru care se solicită acestea.

Decontul justificativ este verificat, avizat „bun de plată” și „certificat în privința realității regularității și legalității” de către reprezentanții direcției de specialitate, ulterior fiind comunicat cu adresă de înaintare direcției care gestionează bugetul din cadrul MMAP în vederea efectuării plăților.

Direcția care gestionează bugetul din cadrul MMAP primește deconturile justificative întocmite conform anexei nr. 6 la ghid.

Direcția care gestionează bugetul din MMAP virează către beneficiari contravaloarea primei de sechestrare forestieră

conform deconturilor transmise de către direcția de specialitate în conturi deschise distinct pe numele acestora în cadrul unei instituții financiar-bancare.

CAPITOLUL III

Recuperarea sumelor acordate cu titlu de primă de sechestrare forestieră

Dacă plantația înființată este defrișată/distrusă total sau parțial în perioada de 20 de ani de la înființare, cu excepția situațiilor de forță majoră, beneficiarul va rambursa sumele primite sub formă de primă de sechestrare forestieră aferente suprafeței afectate, conform constatărilor menționate în Raportul de verificare pe teren privind menținerea plantațiilor, prevăzut în anexa nr. 5 la ghid.

GF calculează sumele ce trebuie recuperate și emite decizie de recuperare a acestora, pe care o comunică beneficiarului. O copie a deciziei este comunicată structurii de specialitate din cadrul MMAP.

Formula de calcul pentru recuperarea primelor de sechestrare forestieră este următoarea:

$V = S \text{ (ha)} \times \text{PSF (456/euro/an/ha)} \times N$, din care:

V = valoarea totală a sumelor care au fost acordate ca primă de sechestrare forestieră și care urmează a fi recuperate pentru suprafața defrișată/distrusă (ha);

S = suprafața defrișată/distrusă (ha);

PSF = primă de sechestrare forestieră (456/euro/an/ha);

N = numărul anilor în care beneficiarul a încasat prima de sechestrare forestieră.

Valoarea totală a sumelor care au fost acordate sub formă de prime anuale de sechestrare forestieră (în lei) și care urmează a fi recuperate se calculează prin transformarea în lei a valorii primei anuale de sechestrare forestieră (în euro), utilizând cursul Băncii Naționale a României stabilit la data 1 ianuarie a anului în care se emite decizia de recuperare.

Beneficiarii vor restitui contravaloarea totală a primelor de sechestrare forestieră încasate, inclusiv cu perceperea dobânzilor și penalităților de întârziere existente pentru creanțele bugetare.

Recuperarea sumelor reprezentând contravaloarea primelor de sechestrare forestieră se realizează în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, în baza deciziei de recuperare a finanțării prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.124/2019 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu” și „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis”.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul ghid.

*ANEXA Nr. 1
la ghid*

Garda Forestieră

Nr. din

Evaluarea sumelor aferente primei de sechestrare forestieră pentru anul

1. Lista deținătorilor de terenuri pe care s-au realizat lucrări de împădurire în anii anteriori prin Planul național de redresare și reziliență și calculul valorii primelor de sechestrare forestieră

Nr. crt.	Beneficiarul	Localitatea	Județul	Suprafața plantației S (ha)	*Valoarea estimată — euro —	**Valoarea estimată — lei —
Anul înființării plantației 2023						
1						
Total anul						
Anul înființării plantației						
1						
Total anul						
1						
Total anul						
1						
Total general						

* Valoarea primei anuale de sechestrare forestieră (în euro) se calculează prin înmulțirea valorii suprafeței plantate cu valoarea primei, în cuantum de 456 euro/ha.

** Valoarea primei anuale de sechestrare forestieră (în lei) se calculează prin transformarea în lei a valorii primei anuale de sechestrare forestieră (în euro), utilizând cursul Băncii Naționale a României stabilit la data 1 ianuarie a anului în care se acordă, respectiv de lei/euro.

2. Estimarea valorii primelor de sechestrare forestieră pentru terenurile pe care se vor înființa plantații în anul curent (Se utilizează aceleași formule de calcul ca la pct. 1.)

Suprafața plantațiilor estimată a se înființa în anul curent*** ha

Valoarea primei de sechestrare forestieră (în euro) este

Valoarea primei de sechestrare forestieră (în lei) este

3. Valoarea totală estimată a primei de sechestrare forestieră ce se va acorda în anul (Se calculează prin însumarea valorilor de la pct. 1 și 2.)

Suprafața totală pentru care se acordă prima de sechestrare : ha

Valoarea totală a primelor de sechestrare forestieră (în euro) este

Valoarea totală a primelor de sechestrare forestieră (în lei) este

Inspector-șef,

Șef serviciu economic,

.....

.....

*** În suma suprafețelor estimate a se înființa în anul curent sunt cuprinse și suprafețele înființate în toamna anului trecut, care pot beneficia de acordarea primei de sechestrare forestieră doar după trecerea unui sezon de vegetație.

ANEXA Nr. 2
la ghid

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

Nr. /

**CENTRALIZATORUL
valorii primei de sechestrare forestieră ce se va acorda în anul**

1. Valoarea primelor de sechestrare forestieră calculată pentru plantațiile realizate în anii anteriori

Nr. crt.	Garda Forestieră	Județul	Suprafața plantației — ha —	Valoarea estimată — euro —	Valoarea estimată — lei —
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
	TOTAL				

2. Valoarea estimată a primelor de sechestrare forestieră calculată pentru terenurile pe care se vor înființa plantații în anul curent

Nr. crt.	Garda Forestieră	Județul	Suprafața plantației — ha —	Valoarea estimată — euro —	Valoarea estimată — lei —
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
	TOTAL				

3. Valoarea totală a primei de sechestrare forestieră ce se va acorda în anul (Se calculează prin însumarea valorilor de la pct. 1 și 2.)

Suprafața totală pentru care se acordă prima de sechestrare: ha

Valoarea totală a primelor de sechestrare forestieră (în euro) este

Valoarea totală a primelor de sechestrare forestieră (în lei) este

Întocmit,

.....

C E R E R E
de finanțare nerambursabilă

A. Date generale

Denumirea solicitantului: Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
Bd. Libertății nr. 12, sectorul 5, București
Web: <http://www.mmediu.ro>

Reprezentant legal

(numele și prenumele)

Împuternicit

(numele și prenumele)

B. Finanțare solicitată

Solicitantul, prin reprezentantul legal/împuternicit, solicit o finanțare nerambursabilă în sumă de lei (în litere:), reprezentând valoarea cheltuielilor privind acordarea primei de sechestrare forestieră în valoare de 456 euro/an/ha, persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, prevăzută la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022 pentru aprobarea măsurilor necesare realizării campaniei naționale de împădurire și reîmpădurire prevăzute în Planul național de redresare și reziliență, aferente unei suprafețe de ha terenuri plantate.

Subsemnatul, îmi asum răspunderea asupra tuturor informațiilor conținute în prezenta cerere de finanțare și în toate celelalte anexe și documente depuse, garantez că datele furnizate sunt actuale, reale și corecte și declar că am luat cunoștință de prevederile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, privind falsul în declarații.

Înțeleg că neîndeplinirea condițiilor de mai sus ori prezentarea eronată sau falsă a acestor condiții va conduce la respingerea dosarului de finanțare sau, ulterior, la returnarea integrală a sumei primite ca finanțare nerambursabilă privind acordarea primei de sechestrare forestieră în valoare de 456 euro/an/ha persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, pe ale căror terenuri se realizează serviciile și lucrările prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022 pentru aprobarea măsurilor necesare realizării campaniei naționale de împădurire și reîmpădurire prevăzute în Planul național de redresare și reziliență, dacă aceasta a fost acordată.

Finanțarea nerambursabilă solicitată, dacă va fi aprobată și acordată, va fi utilizată în mod exclusiv pentru scopurile declarate în această cerere de finanțare și în anexele și documentele aferente.

Prin prezenta declar că am fost informat cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Numele, prenumele și funcția reprezentantului legal/împuternicitului solicitantului

.....
Semnătura reprezentantului legal/împuternicitului solicitantului

.....

C E R E R E
de acordare a primei de sechestrare forestieră

— model —

Către: Garda Forestieră

Referitor la acordarea primei de sechestrare forestieră în anul

Subsemnatul,, având datele de identificare

în calitate de deținător al plantației realizate în anul în raza UAT, județul, în suprafață de ha, având în vedere prevederile Ghidului de finanțare privind modalitatea de acordare a primei de sechestrare forestieră persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 326/2023, pentru acordarea primei de sechestrare forestieră în valoare de 456 euro/an/ha persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, pe ale căror terenuri se realizează serviciile și lucrările prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2022 pentru aprobarea măsurilor necesare realizării campaniei naționale de împădurire și reîmpădurire prevăzute în Planul național de redresare și reziliență, vă solicit să verificați situația plantației și să întocmiți raportul care confirmă existența plantației realizate pe o suprafață de ha, în vederea acordării primei de sechestrare forestieră pentru anul

Plata se va efectua în contul IBAN:

Declar pe propria răspundere că plantația în suprafață de ha pe care am realizat-o se află în prezent în următoarea stare:

Mă angajez să respect condițiile prevăzute de Ghidul de finanțare privind modalitatea de acordare a primei de sechestrare forestieră persoanelor fizice și juridice, precum și unităților administrativ-teritoriale, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 326/2023, de care am pe deplin cunoștință și voi menține plantația pentru o perioadă de 20 de ani din momentul înființării acesteia.

Cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal, cu privire la falsul în declarații, îmi asum răspunderea cu privire la toate informațiile conținute în prezenta declarație și garantez că datele furnizate sunt actuale, reale și corecte.

Prin semnarea prezentei, confirm că am înțeles și mi-am însușit în integralitate obligațiile ce îmi revin.

Data
.....

Numele și prenumele
Semnătura

*ANEXA Nr. 5
la ghid*

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
GF
Nr. /

*Aprobat
Inspector-șef,
.....*

R A P O R T *
de verificare pe teren privind menținerea plantațiilor în toamna anului

În urma verificării pe teren în data de a plantațiilor instalate cu fonduri PNRR, pe suprafețele deținute de din raza UAT, județul, în prezența reprezentanților, au rezultat următoarele:

1. Suprafața totală plantată este deha, fiind identică cu/diferită față de/ultima suprafață determinată. Pentru diferența constatată se fac următoarele precizări:

2. Plantația a fost instalată în primăvara/toamna anului, iar în prezent investiția este în curs de realizare/starea de masiv a fost realizată în anul

a) Starea de vegetație a plantației se prezintă astfel:

u.s.	Suprafața (ha)	Starea de vegetație	Starea fitosanitară	Propuneri de lucrări pentru anul următor

b) Alte observații:

Plantația înființată a fost/nu a fost distrusă pe o suprafață de ha din suprafața totală de ha.

3. Concluzii:

— Având în vedere că pe suprafața de a fost menținută vegetația forestieră instalată prin împădurire în cadrul Planului național de redresare și reziliență, se propune acordarea primei de sechestrare forestieră în valoare de euro pentru anul

— Având în vedere că plantația înființată este defrișată/distrusă pe o suprafață de ha din suprafața totală de ha, beneficiarul va rambursa suma totală de lei reprezentând totalitatea primelor de sechestrare forestieră în valoare 456 euro/an/ha, primite de beneficiar și calculate pentru suprafața afectată.

Delegați Garda Forestieră,
.....

Reprezentanți deținător,
.....

* Se întocmește anual pe o durată de 20 de ani de la plantare.

Garda Forestieră

DECONT JUSTIFICATIV
al sumelor aferente primei de sechestrare forestieră pentru anul

Lista deținătorilor de terenuri care au realizat lucrări de împădurire și sunt îndreptățiți să primească prima de sechestrare forestieră

Nr. crt.	Denumirea solicitantului	Județul	Localitatea	Suprafața plantației (ha)	*Valoarea primei de sechestrare forestieră —euro—	**Valoarea primei de sechestrare forestieră — lei —	Contul instituției financiar-bancare/trezorerie
Anul înființării plantației 2023							
1.							
Total anul							
Anul înființării plantației							
1.							
Total anul							
1.							
Total general							

* Valoarea primei de sechestrare forestieră (în euro) se calculează prin înmulțirea valorii suprafeței plantate cu valoarea primei de 456 euro/an/ha.

** Valoarea primei de sechestrare forestieră (în lei) se calculează prin transformarea valorii primei de sechestrare forestieră (în euro) în lei, utilizând cursul Băncii Naționale a României de la 1 ianuarie a anului în care se acordă, respectiv

Inspector-șef,
.....*Șef serviciu economic,*
.....

Bun de plată pentru suma de lei	Viză de control financiar preventiv	Se certifică în privința realității regularității și legalității.
Numele și prenumele	Numele și prenumele	Numele și prenumele.....
Semnătura	Semnătura	Semnătura
Data	Data	Data

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

